

Middel til en ordentlig Kontrol med Bestyrelsen. — Denne større Villighed vil medføre det formeentlig ikke uvæsentlige Gode, at man ved en Ordning med eet Overformynderi vil kunne undgaae, hvad de andre Ordninger ikke ville kunne, at paalægge Debitorerne at svare $\frac{1}{4}$ pCt. udover den sædvanlige Rente, jfr. Udkastets § 4 Nr. 2. En saadan Bestemmelse vilde vistnok vække endel Uvillie, og det kan formeentlig heller ikke nægtes at være betænkeligt at lade et offentligt Institut foregaae med Exempel paa en Forhøielse af den ikke blot sædvanlige, men lovbestedte Rente for Ublaan i faste Eiendomme. — Endvidere er det indlysende, at den betydelig større Mæsse, hvorpaa mulige Tab fordeles, vil hde en større Betryggelse, end der opnaaes ved Indretningen af flere mindre Overformynderier. — At Indretningen af lokale Laanebestyrelser vil afgive den størst mulige Sikkerhed for nøie Kjendskab til Panternes virkelige Bestaaenhed og Værdi, er indlysende, og endelig vil neppe nogen anden Ordning end den her foreslaaede hde nogen virkelig Fyldestgjørelse af, hvad man har kaldet Hensynet til den stedlige Kredit. Kun naar Ublaanene stee gennem Laanebestyrelser i hvert enkelt Amt, er der rimelig Udsigt til at opnaae en virkelig ligelig Fordeling af Kapitalerne til Ublaan i de forskjellige Egne i omtrent samme Forhold, i hvilket de ere indkomne. — Medens denne Ordning — om hvilken det derhos kan bemærkes, at den eenstemmig er bifaldet af det andet Thing — saaledes frembyder store og uomtvistelige Fordele, skjønnes der ikke at kunne gjøres væsentlige Erindringer derimod, som ikke i alt Fald i omtrent lige Grad ramme de øvrige foreslaaede Ordninger. Den eneste Indvending, der er fremsført, er den, at dette Forslag medfører en for stor Centralisation til Kjøbenhavn. Forsaavidt der herved tænkes paa Fordelingen af Ublaanene, er det nys paaviist, at det er saa langt fra at være Tilfældet, at kun dette Forslag kan tilveiebringe Ligelighed i Fordelingen mellem Landets forskjellige Dele (Kjøbenhavn selv kommer slet ikke til at participere i Ublaanene af de fra det øvrige Rige indkomne Midler). Forsaavidt der derimod ved hiin Indvending sigtes til, at Overformynderiets Koncentrering i Kjøbenhavn fjerner det for

meget fra Befolkningen, og gjør det vanskeligt for denne personlig at forhandle med Overformynderibestyrelsen, da er det ganske vist, at denne Ordning i Sammenligning med den nuværende i saa Henseende staaer tilbage, men ikke i Sammenligning med de andre foreslaaede Ordninger. Thi hvad enten der bliver 2, 3 eller 5 Overformynderier, vil Overformynderiet dog være saa langt fjernet fra den større Deel af Befolkningen, at en personlig Henvendelse til og mundtlig Forhandling med Overformynderiet vil være besværlig, og det er f. Ex. indlysende, at Nørrejylland, naar undtages de Viborg nærmest liggende Egne, ikke kan siges at være længere fjernet fra Kjøbenhavn end fra Viborg, hvortil det jydske Overformynderi tænkes henlagt.

At Bestyrelsen af alle Overformynderier udenfor Kjøbenhavn skulde være uoverkommelig for een Mand, er der ingensomhelst Grund til at antage, og at den Omstændighed, at Overformynderen og Laanebestyrelsen ikke ere paa eet Sted, skulde lægge afgjørende Hindringer iveien for Forretningsgangen, skjønnes ikke med Føje at kunne paastaaes.

Udvalgets Fleertal (Fønss, Jessen, Jesspersen, Mourier-Petersen og Tscherning) har ikke kunnet tiltræde Mindretallets ovenstaaende Forslag, der gaaer ud paa Oprettelse af eet Overformynderi for Kongeriget udenfor Kjøbenhavn med Sæde i denne By. Dets Grunde derfor ere i det væsentlige deels, at man har troet, at den stedlige Kredit mere vilde stee Fyldest, naar der blev flere Overformynderier med Sæde i de respektive Provindser, selv om der end overeensstemmende med Mindretallets Forslag oprettedes lokale Laanebestyrelser i de enkelte Amter. Det er nu ganske vist, at dette Hensyn ikke bør være det overveieende ved en Omorganisation af Overformynderivæsenet udenfor Kjøbenhavn, hvorimod Sikkerheden for de Umyndiges Midler bør være det, men, forsaavidt denne ikke lider noget Skaar, hvilket paa ingen Maade kan antages at ville blive Tilfældet efter Fleertallets Forslag, skjønnes ikke rettere, end at det er rigtigt, at det omtalte Hensyn, saavidt muligt, kommer i Betragtning.